

01,02-03-2

Број: 17-14-1-783-2/14
Сарајево, 3. април 2014. године

04.04.2014

01,02-05-2-483/14

H

**ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

**- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА**

Предмет. Сагласност за ратификацију конвенције, тражи се

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00 и 32/13), достављамо вам, ради давања сагласности за ратификацију:

**Конвенција о колективном преговарању, број 154 из 1981. године,
Међународне организације рада.**

Будући да је Министарство цивилних послова БиХ надлежно за провођење поступка за приступање Босне и Херцеговине овој конвенцији, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који заступницима, односно делегатима може дати све потребне информације о конвенцији.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР

Борис Буха

MFA-BA-MPP
Broj: 08/1-32-05-2-16372/14
Datum: 28.03.2014.godine

PREDSJEDNIŠTVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO: 01-04-2014 20.....			
Organizacija prema	Statistički broj	Prilogi broj	Broj priloga
14	14-1	183-1	

PREDSJEDNIŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE

SARAJEVO

Predmet: Prijedlog odluke o ratifikaciji Konvencije o kolektivnom pregovaranju, broj: 154 iz 1981.godine, Međunarodne organizacije rada, d o s t a v l j a s e

U prilogu akta dostavljamo prijedlog odluke o ratifikaciji Konvencije o kolektivnom pregovaranju, broj: 154 iz 1981.godine, Međunarodne organizacije rada.

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je na svojoj 88. sjednici, održanoj 19.03.2014. godine utvrdilo prijedlog odluke o ratifikaciji predmetne Konvencije čiji zaključak dostavljamo u prilogu akta.

Molimo Predsjedništvo Bosne i Hercegovine da donese odluku o ratifikaciji Konvencije o kolektivnom pregovaranju, broj: 154 iz 1981.godine, Međunarodne organizacije rada.

S poštovanjem,

MINISTAR

Zlata Lagumdžija

Konvencija MOR broj 154, iz 1981. godine

KONVENCIJA O KOLEKTIVNOM PREGOVARANJU

Opća konferencija Međunarodne organizacije rada,

koju je u Ženevi sazvalo Upravno tijelo Međunarodnog ureda rada, a koja se sastala 3. lipnja 1981. godine, na svom 67. zasjedanju, i

budući da je utvrdila kako odredba Filadelfijske deklaracije potvrđuje “isključivu obvezu Međunarodne organizacije rada da među narodima unapređuje svjetske programe kojima će se postići djelotvorno priznavanje prava na kolektivno pregovaranje”, i naznačujući da će se ovaj princip “u potpunosti primjenjivati na sve ljude ma gdje oni bili” te,

smatrajući da je od ključnog značaja postojanje međunarodnih standarda koji su sadržani u Konvenciji o slobodi udruživanja i zaštiti prava na organiziranje iz 1948. godine, Konvenciji o pravu na organiziranje i kolektivno pregovaranje iz 1949. godine, Preporuci o kolektivnim sporazumima iz 1951. godine, Preporuci o dobrovoljnom pomirenju i arbitraži iz 1951. godine, Konvenciji i Preporuci o radnim odnosima (javne službe) iz 1978. godine i Konvenciji i Preporuci o radnoj administraciji iz 1978. godine, i

smatrajući poželjnim ulaganje većih napora radi ostvarivanja ciljeva ovih standarda, a posebno općih načela navedenih u članku 4. Konvencije o pravu na organiziranje i kolektivno pregovaranje iz 1949. godine, i stavku 1. Preporuke o kolektivnim ugovorima iz 1951. godine, i

smatrajući potrebu da se ovi standardi dopune odgovarajućim mjerama utemeljenim na standardima s ciljem promicanja slobodnog i dobrovoljnog kolektivnog pregovaranja, i

odlučivši da usvoji određene prijedloge koji se odnose na promicanje kolektivnog pregovaranja, a koji su sadržani u četvrtoj točki dnevnog reda zasjedanja, i

opredjeljujući se da se tim prijedlozima da oblik međunarodne konvencije,

usvaja dana 19. lipnja 1981. godine sljedeću konvenciju, pod nazivom Konvencija o kolektivnom pregovaranju, iz 1981. godine:

DIO I. DJELOKRUG PRIMJENE I DEFINICIJE

Članak 1.

1. Ova konvencija se primjenjuje na sve grane gospodarske djelatnosti.
2. Opseg u kojem se ovom konvencijom osigurava garancija ovih prava u oružanim snagama i policiji, može se odrediti nacionalnim zakonima, propisima ili praksom.

3. Posebni modaliteti primjene ove konvencije na javne službe mogu se odrediti nacionalnim zakonima, propisima ili nacionalnom praksom.

Članak 2.

U svrhu ove konvencije, pojam *kolektivno pregovaranje* proširuje se na sve pregovore koji se vode između poslodavca, skupine poslodavaca ili jedne ili više organizacija poslodavaca, sa jedne strane i jedne ili više organizacija radnika, sa druge strane, radi –

- (a) utvrđivanja uvjeta rada i uvjeta zapošljavanja; i/ili
- (b) reguliranja odnosa između poslodavaca i radnika; i/ili
- (c) reguliranja odnosa između poslodavaca ili njihovih organizacija i radničke organizacije ili radničkih organizacija.

Članak 3.

1. Kada nacionalna politika ili praksa priznaju postojanje zastupnika radnika, kao što je to definirano u članku 3, podstavku (b), Konvencije o zastupnicima radnika iz 1971. godine, nacionalnim zakonom ili praksom može se odrediti do koje mjere se pojam *kolektivno pregovaranje* može koristiti za pregovaranje sa ovim zastupnicima, za svrhu ove konvencije.

2. Kada, sukladno stavku 1. ovog članka, pojam *kolektivno pregovaranje* podrazumijeva također i pregovore sa zastupnicima radnika iz toga stavka, poduzimaju se, gdje je to potrebno, odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo da se postojanje tih zastupnika ne zloupotrebljava u svrhu podrivanja pozicija navedenih organizacija radnika.

DIO II. METODE PRIMJENE

Članak 4.

Odredbe ove konvencije se primjenjuju putem nacionalnih zakona ili propisa, ukoliko se ne primjenjuju drugačije putem kolektivnih ugovora, arbitražnih odluka ili nekim drugim načinom koji je suglasan sa nacionalnom praksom.

DIO III. PROMICANJE KOLEKTIVNOG PREGOVARANJA

Članak 5.

1. Mjere prilagođene nacionalnim uvjetima poduzimaju se za promicanje kolektivnog pregovaranja.

2. Ciljevi mjera navedenih u stavku 1. ovog članka su sljedeći:

- (a) kolektivno pregovaranje omogućava se svim poslodavcima i svim skupinama radnika u granama djelatnosti koje su obuhvaćene ovom konvencijom;
- (b) kolektivno pregovaranje se postupno proširuje na sva pitanja obuhvaćena podstavkama (a), (b) i (c) članka 2. ove konvencije;
- (c) poticanje uspostave pravila postupka koji je dogovoren između organizacija radnika i poslodavaca;
- (d) kolektivno pregovaranje ne smije biti ugroženo zbog nepostojanja pravila za provođenje potrebnih postupaka ili zbog neprimjerenosti ili neprikladnosti takvih pravila;
- (e) tijela i postupci za rješavanje radnih sporova trebaju biti oblikovani tako da doprinose promicanju kolektivnog pregovaranja.

Članak 6.

Odredbe ove konvencije ne sprečavaju funkcioniranje sustava industrijskih odnosa u kojima se kolektivno pregovaranje odvija unutar okvira za pomirenje i/ili mehanizma ili institucija arbitraže u kojima strane u postupku kolektivnog pregovaranja dobrovoljno sudjeluju.

Članak 7.

Mjere koje poduzimaju javna tijela kako bi potakla i promovirala razvoj kolektivnog pregovaranja, predmet su prethodnih konzultacija, a gdje je moguće, i sporazuma između javnih tijela i organizacija poslodavaca i radnika.

Članak 8.

Mjere poduzete u svrhu promicanja kolektivnog pregovaranja ne shvataju se niti primjenjuju na način da ometaju slobodu kolektivnog pregovaranja.

DIO IV. ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 9.

Ova konvencija ne mijenja ni jednu postojeću konvenciju ili preporuku.

Članak 10.

Službene ratifikacije ove konvencije dostavljaju se glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada radi registracije.

Članak 11.

1. Ova konvencija obvezuje samo one članice Međunarodne organizacije rada čije je ratifikacije registrirao glavni ravnatelj.
2. Ona stupa na snagu dvanaest mjeseci od dana kada je glavni ravnatelj registrirao ratifikacije dviju članica.
3. Nakon toga, ova konvencija stupa na snagu za svaku članicu dvanaest mjeseci od dana registriranja njene ratifikacije.

Članak 12.

1. Članica koja je ratificirala ovu konvenciju može je otkazati po isteku razdoblja od deset godina od datuma kada je konvencija stupila na snagu, aktom kojeg dostavlja glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada radi registracije. Otkaz stupa na snagu godinu dana od dana njegove registracije.
2. Svaka članica koja ratifikuje ovu konvenciju u roku od godinu dana po isteku desetogodišnjeg razdoblja iz prethodnog stavka, koja ne iskoristi pravo otkaza koje je predviđeno ovim člankom, obvezuje se za novo desetogodišnje razdoblje, a nadalje može otkazati ovu konvenciju po isteku svakog razdoblja od deset godina, pod uvjetima predviđenim ovim člankom.

Članak 13.

1. Glavni ravnatelj Međunarodnog ureda rada obavještava sve članice Međunarodne organizacije rada o registracijama svih ratifikacija i otkaza koje mu dostave članice Organizacije.
2. Prilikom obavještavanja članica Organizacije o registraciji druge priopćene mu ratifikacije, glavni ravnatelj upozorava članice Organizacije na datum stupanja na snagu Konvencije.

Članak 14.

Sukladno članku 102. Povelje Ujedinjenih naroda, glavni ravnatelj Međunarodnog ureda rada dostavlja glavnom tajniku Ujedinjenih naroda, radi registracije, potpune podatke o svim ratifikacijama i otkazima što ih je registrirao sukladno odredbama prethodnih članaka.

Članak 15.

U slučaju potrebe, Upravno tijelo Međunarodnog ureda rada podnosi Općoj konferenciji izvješće o primjeni ove konvencije i razmatra potrebu uvrštavanja pitanja njene potpune ili djelomične revizije na dnevni red Konferencije.

Članak 16.

1. Ako Konferencija usvoji novu konvenciju kojom bi se u potpunosti ili djelomično revidirala ova konvencija, osim ako nova konvencija ne nalaže drugačije:

(a) ratifikacija nove revidirane konvencije od strane članice *ipso iure* povlači otkaz ove konvencije, bez obzira na propise iz članka 12, pod uvjetom da nova revidirana konvencija stupi na snagu;

(b) počevši od datuma stupanja na snagu nove revidirane Konvencije, ova konvencija prestaje biti otvorena za ratifikaciju država članica.

2. Ova konvencija, u svakom slučaju, ostaje na snazi u sadašnjem obliku i sadržaju za države članice koje su je ratificirale, ali nisu ratificirale revidiranu konvenciju.

Članak 17.

Engleska i francuska verzija teksta ove konvencije jednako su vjerodostojne.